

Dr. Gurmai Zita európai parlamenti képviselő hírlevele

2009/3

hírmozzaik

Válogatás az elmúlt időszak fontosabb történéseiből

Gurmai Zita feladatai az Európai Parlamentben 2009-2014

- Alkotmányügyi Bizottság tagja, első alelnök
- Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, tag
- Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, póttag

Politikai tisztségei

- a Magyar Szocialista Párt Nőtagozatának elnöke
- az Európai Szocialisták Pártja Nőszervezetének elnöke
- a francia Szocialista Párt női jogokért felelős titkára

Dr. Gurmai Zita
európai parlamenti képviselő
European Parliament Rue Wiertz 60
B-1047 Bruxelles ASP 13 G151-153

Döntő pillanatok

Október 2-án az ír polgárok jelentős többséggel szavazták meg a lisszaboni szerződés ratifikációját. Ám alighogy Európa fellélegezhetett volna, máris visszatért a fejfájás. Okozója ezúttal a cseh elnök, Václav Klaus volt, aki kijelentette, nem hajlandó aláírni a szerződést addig, amíg biztosítékokat nem kap politikai kéréseire. Nagy örömmel tölt el, hogy a cseh kifogások sikeres kezelése és a cseh alkotmánybíróság döntése után Klaus elnök végül aláírta a lisszaboni szerződést, s az végre hatályba léphet.

Közben a Parlament keményen dolgozik azon, hogy amikor a szerződés hatályba lép, az unió intézményrendszere probléma nélkül működjön. Hamarosan a felmerülő személyi kérdésekben is dönteni kell, s e döntésekben a Parlamentnek komoly szava lesz.

Tudom, sokak számára úgy tűnhet: az európai politikusok zárt, az emberek mindennapi problémáit nem érintő homokozóban lapátolnak. Nem osztom ezt a nézetet. Nagyon is fontos, ami most történik. Gyorsabb és jobb döntéseket csak jobban, egyszerűbben működő intézményrendszerrel lehet elérni. Ha pontot teszünk mostani vitáink végére, akkor Európa hatékonyabb, demokratikusabb és átláthatóbb lesz. Ez pedig mindannyiunk érdeke.

Fax: +32 (0) 228 49 819
E-mail: zita.gurmai@europarl.europa.eu
Internet: www.gurmai.hu

Csehül állunk?

Az írországi sikeres népszavazás után a cseh elnök arra kért biztosítékot, hogy a szerződéshez csatolt alapjogi charta alapján ne legyen arra lehetőség, hogy a Beneš-dekrétumokkal elűzött szu-

détanémetek (és természetesen magyarok) vagyoni kártérítést követeljenek Csehországtól. A ratifikációt már lezárt Szlovákia, tudva, hogy a kérés jogilag alaptalan, s politikai okokból csatlakozott Klaus kéréséhez. Szlovákia ugyanis attól félt, hogy ha Csehország megkapja a felmentést, akkor az a látszat alakulhat ki, hogy az alapjogi charta alapján mégiscsak lehet jogalap kártérítés követelésére. Márpedig a szegycsák Beneš-dekrétumok a másik csehszlovák utódállamban, Szlovákiában is érvényesek, sőt, 2007-ben szimbolikusan meg is erősítették őket.

A Klaus-féle kérés jogilag azért teljesen alaptalan, mert egyrészt egyetlen jogszabály, nemzetközi szerződés sem lehet visszamenőleges hatályú, nem vonatkoz-

hat múltbéli jogviszonyokra, másrészt pedig az alapjogi charta alapvetően uniós hatáskörbe tartozó kérdéseket fed le, nem tagállamiakat. (A tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyekben egyébként még csak nem is az uniós luxemburgi, hanem az Európa Tanácshoz tartozó strasbourg-i bíróság hivatott eljárni – ott azonban már létezik egy Csehország számára kedvező precedens.) A Beneš-dekrétumok ezen felül jóval az 1958-ban hatályba lépett római szerződés előtt születtek, így semmilyen formában nem érintik az uniós jogrendszerét.

Úgy tűnik, az állam- és kormányfői találkozáson sikerült megtalálni a módot, hogy egy kiegészítő jegyzőkönyvvel, szerződéssel Csehország megkaphassa a szükségtelen biztosítékot (amely formailag általános érvényű opt-out, lásd a keretes írást). Ezzel elkerülhető a további időhúzás, netalán a ratifikáció újraindítása. A jelenleg legvalószínűbbnek tűnő forgatókönyv az, hogy a kiegészítő jegyzőkönyvet a tagállamok a következő csatlakozók, Horvátország és/vagy Izland csatlakozási dokumentumaival egy időben fogják ratifikálni. Magyarország a találkozó előtt világosan jelezte, hogy számára a Beneš-dekrétumokra történő nyílt utalásos kivétel teljesen elfogadhatatlan. Hazánk csak egy általános charta alóli felmentést tud elképzelni Csehország számára. Végül a magyar álláspontnak megfelelő megoldást választotta a testület, és a szlovák fél sem lépett fel Csehországhoz hasonló követeléssel.

Az opt-out – mit kérnek a csehek?

Alapesetben a közösségi jog minden uniós tagállamban érvényes. Előfordul ugyanakkor, hogy egy tagállam azt szeretné, hogy rá valamilyen szabály, szakpolitikai döntés ne vonatkozzon, ezért felmentést kér alóla. Ezt a felmentést, az adott szabályozásból, döntésből való önkéntes kimaradást nevezi az uniós jogi szaknyelv opt-outnak. Nagy-Britannia és Írország így maradhatott ki a schengeni megállapodásból, Dánia és Nagy-Britannia de iure, Svédország pedig de facto a monetáris unióból. A lisszaboni szerződés eredeti tárgyalásai során Nagy-Britannia és Lengyelország kérték, hogy az alapjogi charta rendelkezései rájuk nézve

ne legyenek kötelezőek, s kérésüknek a tagállamok eleget is tettek. Csehországmost Nagy-Britannia és Lengyelország mellé sorakozik fel.

Mit jelent ez? Csehország ezzel a biztosítékkal formálisan felmentést kap az egész alapjogi charta érvényesítése alól. Így a felmentés nem a Beneš-dekrétumokra érvényes, hanem a Beneš-dekrétumokat nem is érintő(!) alapjogi dokumentumra. Az opt-out ilyen formában tehát végső soron a cseh polgárokat fosztja majd meg számos alapjogi garanciától.

Az állam- és kormányfők megegyezése után a cseh alkotmánybíróság ismét, immáron harmadszor is kimondta, hogy a szerződés nem áll ellentétben a cseh alkotmánnyal, s ezzel az utolsó akadály is elhárult a lisszaboni szerződés ratifikációja elől. Mivel Klaus elnök alá is írta a dokumentumot, pár hét választ el csupán a szerződés hatályba lépésétől. Ám az unió már így is átmeneti állapotba került: a lisszaboni szerződés nélkül ugyanis nem állt fel az új Bizottság (hiszen a lisszaboni

szerződés új, másilyn szabályokat ír elő a testületre nézve, mint a most hatályos nizzai szerződés). Az első Barroso-bizottság tagjai ezért ügyvezetőként a helyükön maradnak az új testület megalakulásáig.

Európa, és minden európai polgár érdeke, hogy mielőbb pontot tegyünk e meddő politikai vita végére. A világgazdasági válság, a nemzetközi erőviszonyok változása átrajzolta a térképét. Ha Európa nem képes a lehető

leggyorsabban egységesen és határozottan fellépni saját értékeiért és érdekeiért, akkor vesztesre van ítélve a globális versenyben, a globális politikában. Ezt egyetlen európai politikus, egyetlen európai polgár sem akarhatja. Ezért minél előbb meg kell adnunk Európának az eszközöket ahhoz, hogy erős, egységes és határozott lehessen. Ez történelmi felelősségünk.

Bővebb információ:

http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

Ma kit hívná fel Kissinger?

Mindannyiunknak ismerősnek csenghet a volt amerikai külügyminiszter elhíresült mondása, miszerint ha ő az egységes Európa vezetőjével szeretne beszélni, akkor nem igazán tudja eldönteni, kit hívjon fel. Igaz, mondása óta már viszonylag jól körülírható, hogy ki képviseli az uniós intézményeket külföldi tárgyalások alkalmával. Gondoljunk csak a Bizottság elnökére, a Tanács külügyi megbízottjára, a soros elnökséget betöltő ország miniszterelnökére, vagy a három egymást követő elnökségi időszak külügyminisztereiből álló trojkára. A lisszaboni szerződés közelebb visz bennünket ahhoz, hogy a világban már betöltött vezető gazdaságpolitikai szerepének megfelelően, az egységes Európa a külügyek képviselőjében is egységesebb képet mutasson. Igaz, a külpolitika továbbra is azon területek egyike (többek között az oktatás mellett), amelyek tagállami hatáskörben maradnak, de az EU külpolitikai/külgazdasági/segélyezési célkitűzéseit mégis érdemes és fontos összehangolni.

Az elmúlt hetekben a Parlament Alkotmányügyi Bizottságának (AFCO) legfontosabb feladatai közé tartozott az Európai Külügyi Szolgálat (a továbbiakban „szolgálat”) felállításáról és működésének területeiről szóló jelentés megtárgyalása. Elmar Brok képviselőtársam, a külügyi témák szakértőjeként átfogó anyagot készített a témában.

Mivel a szolgálat működése az EU egész külügyi politikáját könnyíteni, egységesíteni hivatott, teljesen egyetérték képviselőtársammal abban, hogy a szolgálatot minél előbb fel kell állítani. Fontosnak tartom – és ezt a Parlament plenáris ülésén is elmondtam felszólalásomban –, hogy a szolgálatot a Bizottság részeként az európai költségvetésbe, az európai adminisztrációba kell beépíteni, ám önálló intézményként.

Ennek érdekében az Európai Parlament részéről most kell olyan egyértelmű üzenetet küldenünk a Tanácsnak és a Bizottságnak, melyben feladatunknak érezzük a szolgálat költségvetésének és átláthatóságának biztosítását. A szolgálat felállítása során – mivel ez a lisszaboni szerződés egyik legfontosabb újítása – fokozottan kell ügyelnünk arra, hogy feladatait egyértelműen körülhatároljuk, ezzel is elősegítve hatékony működését.

Arról is beszéltem a plenáris ülésen, hogy az Európai Külügyi Szolgálat célja, hogy egységesen képviselje az Európai Uniót a külügyi kérdésekben, s ezzel egy időben – Kissinger észrevételének megfelelően – legyen egy olyan tisztség, amelynek betöltésével megszemélyesedhet az unió külügyi politikája, véleménye és álláspontja. Az így létrejövő poszt a külügyi főképviselet, aki egy személyben betölti a Tanács főmegbízottjának és az Európai Bizottság alelnökének a posztját.

A főképviselet olyan személyiség lehet, akinek gyakorlott, tekintélye van, aki mind a Bizottság, mind a Tanács, mind pedig a nemzeti kormányok által támogatott és széles körben elfogadott politikai.

Felszólalásomban hangsúlyoztam: nagyon előremutató döntésnek tartanám, ha ezt a pozíciót egy arra érdemes nőtársam tölthetné be. Utalnom kell a Bizottság holland biztosával, Neeli Kroes-szal 2008-ban közösen elindított kampányunkra, amelyben azt kértük, hogy a négy vezető uniós intézményi pozícióból legalább egyet nő tölthessen be. Úgy vélem, itt az idő egy női külügyi vezető megválasztására!

Mindezekon túl, a szolgálat felállítása során – mivel a szolgálat Európa egészét képviseli a külvilág felé – figyelembe kell venni a nemek közötti esélyegyenlőség biztosítását is, a már jól működő uniós módon.

Bővebb információ:

http://europa.eu/scadplus/european_convention/minister_en.htm

<http://www.send2women.eu/>

Több jogot az európai polgároknak!

A stockholmi program az Európai Unió következő öt évre vonatkozó bel- és igazságügyi feladatait, céljait jelöli ki. A 2009-2014-es időszakra tervezett program megvitatásakor kiemelt prioritás a bevándorlási politika (a migránsok helyzete). A cél az, hogy a közösségi munkaerőpiac szabályozását a lehető legnagyobb mértékben alakítsuk a migrációs politikákhoz. A nehézséget viszont éppen az adja, hogy nincs még egységes közösségi politika a bevándorlással kapcsolatban.

A program végleges elfogadására a tervek szerint ez év decemberében kerül sor. A különböző álláspontok beépítése, megvitatása még mindig folyik. Abban azonban mindenki egyetért, hogy a témát közösségi szinten is kezelni kell, és hosszú távú megoldás kell. Ez a svéd elnökség egyik legjelentősebb kihívása.

Az Európai Parlament egy úgynevezett több bizottságból álló kerethatározatban foglalkozott a stockholmi programmal. Az alkotmányügyi bizottság (AFCO) tagjaként módosító indítványok megfogalmazásával vettem részt a végső tervezet kialakításában. Több vélemény és álláspont ütközött egymással, többek között abban a kérdéskörben, hogy a bevándorlók alapvető emberi jogai mikor sérülnek, illetve milyen jogok tartoznak ebbe a kategóriába.

Módosítói indítványaiban a következőkre hívtam fel képviselőtársaim figyelmét: egyrészt a tagállamok polgárai számára automatikusan járó jog legyen az uniós állampolgárság is, másrészt, másrészt a minősített többség bevezetésével az Európai Parlament szerepköre is nőni fog, mert több területre lesz érvényes az

együttdöntési eljárás szabályrendszere. Fontos feladatként jelöltem meg az Eurojust és az Europol szerepkörének kiterjesztését, valamint munkájuk ellenőrzését. Erre a célra bizottság felállítását javasoltam. Nagyon fontosnak tartom, hogy a különösen sérülékeny társadalmi csoportok – a nők és gyermekek – érdekeit a program életre hívásánál fokozottabban vegyük figyelembe. E témára a kerethatározat több ponton is utal.

További információk:

A többpárti határozat – EP oldal:

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/dv/stockholmprogramme_resolution_/stockholmprogramme_resolution_en.pdf

A svéd elnökség stockholmi programmal foglalkozó oldala:

http://www.se2009.eu/en/the_presidency/about_the_eu/justice_and_home_affairs/1.1965

A francia kapcsolat

A francia szocialista párt nőjogi titkáraként részt vettem a francia Szocialista Párt Nőjogi Tanácsának 2009. október 16-17-én megrendezett ülésén. A résztvevőkkel áttekintettük azokat a témákat, amelyek a francia nőket foglalkoztatják, különös tekintettel a női nyugdíj jogosultsági idő

kiszámítási módjára, illetve a nők politikai szerepvállalásának lehetőségeire (a jelenleg is futó intézményi reformok figyelembe vételével). A találkozón sor került egy értelmiségiekkel folytatott beszélgetésre is, „Társadalmi nem és politikai hatalom” címmel.

Együtt a jogegyenlőségért

Október 17-én több mint 15 ezer emberrel vonultunk fel Párizsban a nemek közötti esélyegyenlőségért tüntetve. Martine Aubry szocialista főtitkárral, valamint Anne Hidalgo párizsi főpolgármester-helyettesessel a menet élére állva kívántuk demonstrálni, hogy a szocialisták számára a női jogokért való küzdelem elsődleges fontosságú.

A civil szervezetek által életre hívott nőjogi felvonuláson nemcsak aktivisták és pártok képviselői vettek részt, hanem férjek, apák, barátok, az igazságosság értéke mellett elkötelezett férfiak is. A résztvevők mindannyian azért vonultak a párizsi Bastille-ra, hogy jelezzék: az igazi egyenlőség a nők esélyegyenlőségével kezdődik.

Az évtizedes erőfeszítések ellenére, rendkívül sok még a tennivaló Franciaországban: a vállalati vezetőknél mindössze 34%-a nő, miközben a férfiak – ugyanazért a munkáért – átlag 26%-kal visznek haza több fizetést, mint női munkatársaik (az átlagos arány Európa-szerte 17,4 %).

Úgy vélem, csak a szociáldemokraták képesek új lendületet adni a feminizmusnak, mert ők azok, akik – a jobboldallal ellentétben – nyíltan ki merik mondani, hogy a teljes esélyegyenlőség

még nem valósult meg. Az európai szocialisták választási programjukban is kiemelt jelentőséget tulajdonítottak a női esélyegyenlőségnek. Mi voltunk az egyetlen olyan európai párt, amely választási programjában a nőket külön fejezetben szólította meg. Az Európai Parlamentben természetesen napi munkánk során is igyekszünk mindent megtenni vállalásaink megvalósulása érdekében.

A következő lépések tárgyalására 2009. december 5-6. között kerül sor Prágában, az Európai Szocialisták Pártja Nőszervezetének tisztújító kongresszusán. Az Európai Szocialisták Pártja közvetlenül ezután, december 7-8-án tartja éves kongresszusát, ugyancsak Prágában.

Bővebb információ:

<http://www.egalitee.fr/formulaire.php>

<http://www.pes.org/en/node/24427>

Vonatozó autók

A közelmúltban indította el az Európai Unió a SARTRE nevű közlekedési programot (Safe Road Trains for the Environment – Biztonságos Közúti Szerelvények a Környezetért), amelyet a Bizottság a 7. keretrendszerből társfinanszíroz, magáncégek bevonásával. Ez olyan kísérleti program, amelynek segítségével hamarosan megjelenhetnek az autópályákon az első olyan járművek, amelyek gyakorlatilag képesek emberi beavatkozás nélkül, tulajdonképpen önmagukat irányítani. A fejlesztés csak magukat az autók érinti, így nem kellene új autópályákat építeni, vagy költséges beruházásokat végrehajtani, a jelenlegi infrastruktúra továbbra is használható maradna.

A vonatos hasonlat nagyon is megállja a helyét: a tervek szerint az ilyen rend-

szettel ellátott autók egyfajta konvojt hoznának létre, mindannyian felsorakoznának egy ember által vezetett autó mögé, s automatikusan követnék azt, természetesen a megfelelő sebesség és követési távolság betartásával. Ha egy autó eléri az úti célját, vagy egyedül akar tovább utazni, akkor egy sávváltáshoz hasonló manőverrel tudna kiválni a konvojból.

Ezzel nemcsak a sofőröket lehetne tehermentesíteni, hanem megtakarítható lenne rengeteg, a mai fogyasztáshoz mérten akár 20%-nyi üzemanyag

is (a csökkenő légellenállás miatt). Ugyancsak csökkenteni lehetne a balesetek számát, és elejét lehetne venni a dugók kialakulásának is, hiszen bizonyított, hogy a megfelelő sebesség megválasztása kapcsolatban áll a közúti dugókkal (nem mindegy, hogy lassan, de folyamatosan halad egy gépjármű, vagy időről időre felgyorsít és megáll).

Az első navigációs eszközökkel ellátott autók tesztüzemére már 2011-ben sor kerülhet, a technológia elterjedése pedig akár tíz éven belül is elképzelhető.

Források:

<http://www.traffictechnologytoday.com/news.php?NewsID=17072>

<http://www.greencarcongress.com/2009/10/sartre.html>

Ha már nem repül, fizessen

Az Európai Parlament október 7-i plenáris ülésén felemeltem a szavam azon légi utasok védelmében, akiket kár ér egy-egy légitársaság csődje miatt. Álláspontom szerint a kártérítés nem pénzügyi, hanem biztonsági, szolgáltatásokhoz való hozzáférési és versenyképességi kérdés is. Gazdasági válság idején különösen nem szabad engedni, hogy csökkenjen az emberek bizalma a szolgáltatásokban. A bizalom csökkenése a kereslet további csökkenéséhez, a légitársaságok hely-

zetének további romlásához vezetne, ami viszont egész Európa gazdaságát és versenyképességét veszélyeztetné.

Hiszek a szabad piac előnyeiben, s abban, hogy Európában mindenkinek joga van eldönteni, hogy hogyan szeretne utazni. Ehhez viszont szükség van a megfizethető fapados társaságokra. Ugyanakkor a biztonsághoz nemcsak a szigorúan vett repülésbiztonság tartozik, hanem az is, hogy

jegyvásárlás esetén a polgár ténylegesen meg is kapja azt a szolgáltatást, amelyért fizetett.

A téma azért is fontos, mert 2000 óta mintegy 80 légitársaság ment tönkre Európában. Azt kértem az Európai Bizottságtól, hogy amint lehet, javasoljon megoldást a problémára.

Bővebb információ:

http://ec.europa.eu/transport/air_portal/traffic_management/sesame/index_en.htm

Melegebb helyeken

Mind az Európai Bizottság, mind az Európai Parlament célul tűzte ki, hogy a klímaváltozással stratégiai szinten foglalkozzon. A legutóbbi plenáris ülésen hozzászóltam a fejlődő országokkal foglalkozó ENSZ-klímajelentéséhez. Elmondtam, hogy az éghajlatváltozás elleni harc eredményessége érdekében a koppenhágai csúcson idén decemberben egy globális, ambiciózus és átfogó megállapodást kell kötni.

Úgy vélem, ennek a közös vállalásnak a környezeti szempontok mellett az igazságosságot is szem előtt kell tartania. Valamennyi országnak – lehetőségeihez és gazdasági potenciáljához képest – hozzá kell járulnia az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásához – ez a majdani koppenhágai megállapodás legfontosabb kérdése.

Az Európai Unió jelentős szerepet és kötelezettséget vállal a klímaprogram finanszírozásában. Becslések és számítások szerint a 2010–2012-es időszakban a fejlődő országok támogatására szánt évi 5–7 milliárd euró nagy terhet ró mind az

uniós, mind pedig a nemzeti költségvetésekre. Fontosnak tartom, hogy az Európai Unió nemzetközi klímafinanszírozási vállalásaiból eredő pénzügyi terhek elosztásakor figyelembe vegyünk az egyes tagállamok gazdasági potenciálját és teljesítőképességének határait. Meggyőződésem továbbá, hogy minden európai állampolgárnak ki kell vennie a részét a klímaváltozás elleni harcból: ehhez átfogó energiatakarékosági kampányokra van szükség.

Bővebb információ:

<http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/>
http://ec.europa.eu/environment/climat/climate_action.htm

Október 28. és 30. között 16 képviselőtársammal együtt részt vettem az AKCS-EU (afrikai, karibi, csendes-óceáni – európai uniós közös parlamenti közgyűlés) 4. regionális, nyugat-afrikai találkozóján, amelyet a Burkina Fasóban található Ougadougou városában tartottak. A négynapos találkozó során kemény munkát végeztünk, számos tárgyaláson vettünk részt, de arra is lehetőségünk nyílt, hogy kicsit beleszagoljunk az ország, és Afrika levegőjébe.

Több tucat, sokszor Európán kívüli hivatalos úttal a hátam mögött is izgalmas ez a kontinens számomra. Hihetetlen meglepetéseket tartogat, de baloldaliként azt is hozzá kell tennem, hogy az emberi nyomorúság és szegénység legnagyobb mélységeivel is Afrikában szembesültem. Ezért örülök, hogy részt vehetek az AKCS-EU-küldöttség munkájában. Azt

Bővebb információ, források:

http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/04_regional/pdf/772504en.pdf

http://kitekinto.hu/afrika/2009/05/19/szenzacio_ot_millio_ember_szuletett_egy_csapasra/

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/>

Ougadougou Nights

remélem, hogy egy kicsit talán magam is hozzájárulok a térség helyzetének javulásához.

Az ougadougou-i tárgyalások során számos témát érintettünk. Képviselő-társaimmal és vendéglátóinkkal áttekintettük a regionális integráció helyzetét, a Nyugat-Afrikával kötött gazdasági partnerséget, valamint mindazokat a gazdasági és biztonsági kérdéseket, amelyek a régió számára kiemelten fontosak, ideértve az élelmezési és pénzügyi világválság hatását és a klímaváltozást is. Találkoztam a burkina faso-i szocialista párt jelenlegi elnökével, alapító elnökével, valamint nőszervezetének elnökségével, akikkel a burkinai nők helyzetéről, valamint a katasztrofális gyermekhalandóság problémájáról egyeztetünk.

Burkina Faso

Burkina Faso sokáig a Felső-Volta nevet viselte, jelenlegi nevét a francia gyarmatosítás alól való hatvanas évekbeli felszabadulása után vette fel (jelentése: „a becsületes emberek országa”). Az országban – számos államcsíny után – 1992-ben tartottak többpárti választásokat. Ugyanakkor a Szaharától délre található országnak – a világ egyik legszegényebb államának – számos problémával kell szembenéznie, úgy mint a fiatal, nagyszámú népességgel, a kevés természeti erőforrással, a lakosság nagyarányú iskolázatlanságával. Igen rossz az egészségügyi helyzet, ezért minden látogatónak – így nekem is – számos védőoltást kell felvennie az elutazás előtt.

Burkina Fasóban azért is lehet ennyire rossz az oktatás és az egészségügy helyzete, mert azt az anyakönyvi kivonat létehez kötik. Márpedig a lakosság jelentős többsége nem engedheti meg magának az okmány beszerzését. Azonban egy program keretében most mintegy 5 millió burkinai kap (a 15,7 millióból) ingyenesen anyakönyvi kivonatot. Ez a konzervatív, erősen vallásos területeken született kislányok jövője és élete szempontjából különösen fontos lehet.

Szigorúan őrzött receptek

Békéscsabán 2009. október 22. és 25. között rendezték meg a hagyományos, immár 13. Csabai Kolbásztöltő Fesztivált. Az itthon és határainkon túl is nagy népszerűségnek örvendő rendezvény a csabai kolbász és a disznótoros készítésének hagyományain túl, ápolja a szlovák és magyar közösségi és gasztronómiai kapcsolatokat is.

A szombati kolbásztöltő versenyen több mint 400 csapat indult, amelyek között olasz, amerikai, német, brit, illetve a szomszédos országokból érkezett indulók is voltak. Számos közismert ember megmérette magát a versenyzők között. A négytagú csapatoknak 10 kiló húsból kellett saját recept alapján kolbászt

készíteni. „Mi – a baráti alapon szerveződött – már három éve bevált csapattal indultunk a versenyen, amelynek tagja volt többek között Gurmai Zita EP-képviselő asszony, és dr. Nagy János altábornagy, a VPOP parancsnoka is” – mondta Laczó László dandártábornok, a VPOP korábbi szóvivője,

a csapat tagja. „A recept, amivel indulunk, szigorúan titkos, nem árulom el, de az éhes érdeklődőknek szívesen adunk belőle kóstolót – a jövő évi fesztiválon!”

A fesztivál kiegészítő rendezvénye volt a Bajnokok Ligája kolbászkészítő verseny, valamint az Élelmiszeripari és Mezőgazdasági Kiállítás. Az ízes elfoglaltságokon kívül számos más programon is szórakozhattak a rendezvényre kilátogatók: fellépett többek között a SZENÁ-TOROK a Magyar Országgyűlés képviselőinek énekkara, a Molnár Dixieland Band, Lajkó Félix, Marót Viki és a Nova Kultúr Zenekar. A rendezvényre több tízezeren voltak idén is kíváncsiak.

Napos és habos – látogatók Brüsszelben

Októberben két látogatói csoportot fogadtam az unió fővárosában. Az időjárás kegyes volt velünk, s Brüsszel mindkét héten a szebbik, napos arcát mutatta vendégeimnek. Felejthetetlen élményt nyújtott a Belgiumban töltött három nap a diákoknak is, akik az utazást egy EU-vetélkedő díjaként nyerték. Nagy meglepéssel töltötte el őket, hogy első kézből hallhatták az unió legfrissebb híreit, valamint hogy közvetlenül teheték fel kérdéseiket az uniós intézményekben dolgozó munkatársaknak.

Külön öröm volt a Bartók-szobor megtekintése azoknak, akik a vetélkedőn a neves zeneszerzőről nevezték el csapatukat. Kollégáimnak, barátainak, a csoport „felnőtt tagjainak” pedig a Magyar Állandó Képviselőn dolgozó kollégák előadásai voltak meghatározóak: betekintést nyerhettünk a magyar uniós elnökségi felkészülés feladataiba, s képet kaphattunk arról az összetett és sokszor konfliktussal terhelt, de sikerekkel járó munkáról, amely a magyar érdekek képviseletét jelenti. Természetesen nem maradhatott ki az utazásból a kétszersült krumpli megkóstolása és a világhírű étterem utca meglátogatása sem.

Hírlevél lezárása 2009. november 9.

Felelős szerkesztő: Dr. Gurmai Zita • Grafikai tervezés: 2zsráf Kreatív Ügynökség • Nyomda: Alfadat-Press Kft.